

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

יח.

עין משפט נר מצוה

- א [מיי] פ"ז מהל' נולות הל' י' ע"ש פ"ז ח"מ סי' רפב סעי' ב':
- קעב ב' מ"י פ"ד מהל' עבדים הלכה ו':
- קעד ג' מ"י פ"ד מהל' גניבה הלכה י'
- סגמ ע"ש ע"ה:
- קעה ד' מ"י שם הל' טו':
- קעו ה' מ"י שם הל' יד':
- קעז ו' מ"י פ"ד מהל' עבדים הלכה ז'
- סגמ ע"ש ע"ה:
- קעה ו' מ"י פ"ד מהל' אשמות הלכה יא'
- ופ"י שם הלכה יא' סגמ ע"ש ח"מ ע"ש פ"ד מהל' ע"ש ט"ז:
- קעט ח' מ"י פ"ד מהלכות עבדים הלכה יג':

תורה אור השלם

- 1. אל התקדש בם כי לא אפרו לכם מארצם עד מדרדדו כפי רגל פי ירישה לעשו נתינת את דר שיערה דברים ב ה
- 2. ויאמר יי אלי אל תציר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אפרו לק מארצו ירישה כי לבני לוי נתינת את עד ירישה דברים ב ט
- 3. וישוב עם קהר משנת הקבור לו עד שנת היבל והיה בפקו ממקור במספר שנים כימי שיעיר ירידה עמו: וירא בה ג
- 4. אם ירדה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו וממך בגנבתו: שמות כב ב
- 5. אם ירעה בעיני אדניך אשר לו יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל לקברה בבגרו רק: שמות כא ח

מוסף רש"י

כי ירשה לעשו נתינת את הר שיעיר עשר עמון נתינת לו שבעה נס וקני וקניו וקניו וקניו עמון ומואב ויעיר את מהס לעשו והשנים לבני לוי שבע שנה אחת למצרים וספק על מה שזו אומרים על ששמו אמונת היא עשאו כעט ודברים ב ה) ע"י שם מדינה (שם י) יתירה עליו אמה העבירה. שקונה עמה כל אלה וסמינת עבדות כולפתין לעל (ד) מולאה חס (יעיר י) בגבבתו ולא במומו. ולין ממכרין את העבדות ענג ולין לו מה לשלם וממך דע למכר כדכתיב וממך ענגמו (מכות ב) משום פגם משפחה. גזל הוא להם (מכות ב) ט"ז ט"ז ט"ז דבר (סוה"מ ע"ה).

כאן שהורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה. פי' בקונטרס אז רוח חכמים נוחה הימנו ותימה דכפרת מי שמת (ב"ב קמ"ט). גבי עובדא דליסור גיורא ה"ל תליסר אלפי זוזי זי רבא פי' כפקדון זי קא שכיב קאמר רבא היכי ליקנינהו רב מרי להנהו זוזי וכו' משמע דרבא לא רצה לשלם לרב מרי זכ רחל אלא היה רוצה לזכות בהן והשתא וכי לא היה רוצה שמהא רוח חכמים נוחה הימנו שהרי רב מרי זכ רחל הרומי שלא בקדושה ולידתו בקדושה הו"ה ואומר ר"מ דלגבי הולאה שפועה לו טובה (א) אין רוח חכמים נוחה הימנו שמשלם רעה מתח טובה אכלל הסם פקדון הוה ואדרבה רבא טרח לשומרה ואין נראה לר"י לחלק כלל בין מלוה לפקדון: אלא נראה לר"י לפרש הרומי שלא בקדושה ולידתו בקדושה אין רוח חכמים נוחה הימנו לפי שהוה קרוב להיות לישראל ואפי' לאשתלושי ולשויה ישראל גמור ואם ייבס אשת אחיו יאמרו שאינה זוקקה עוד לאחיו שהימה הורמס ולידתם בקדושה (א):

כאן בגניבה אחת כאן בשתי גניבות. פי' בקונטרס כהא אינו חוזר וממך וה"ק וממך פטם א' בגניבה אחת ולא פעמים בגניבה אחת אכלל ממך הוא שתי פעמים בשתי גניבות ואפילו לא עמד בזין עד שגנב שמינהו ואינו שוה אלא דמי אחת נמכר וחוזר וממך דכל חדא וחדא קרינן שתי גניבותו ופירין בגניבתו טובא משמע א' ש עמד על שמינהו דזין כולוהו קרינן בגניבתו כדכתיב וזהמה רבה והדגה אשר זילור וה"פ"ה חזר וממך הוא דליכא אלא כאן באדם אחד שעמד בזין צבת אחת אפילו בגניבות הרבה אינו נמכר ושנה דמי גניבה היא אכלל צב' זני אדם שגנבתי אחר דזין שמי פעמים נמכר כשזיל כל אחת ואחת וה"ה אס גנב ועמד בזין וממך חוזר וגנב משניא לחפשי חוזר וממך עכ"ל וקשה מה שפירש בגניבה אחת אינו חוזר וממך דהא לא אחיז לא כרנבן ולא כר"א דהא פקדון קאמר ת"ר היה גניבו אלף ושוה ה' מאות נמכר וחוזר וממך וכר"א נמי לא אחיז דלויהו קאמר אס היה גניבו כנגד ממכרו נמכר ואס לאו אינו נמכר כלל משמע אפילו פטם אחת אינו נמכר לכך פ"י' כאן בגניבה אחת ממך וחוזר וממך עד שישלם כל הגניבה דנמכר בגניבתו משמע שנמכר כמה פעמים עד שישלם כל גניבתו אכלל בשתי גניבות לא ימכר אלא פעם אחת"י ופירין בגניבתו טובא משמע היכא דגנב וחוזר וגנב לאותו אדם עגמו מיקרי שפיר בגניבתו אימא דנמכר עד שישלם הכל ומשני באדם אחד דגנב וחוזר וגנב לאותו אדם עגמו (א) נמכר עד שישלם לו כל הגניבות דהיינו שפיר בגניבתו אכלל בשני בני אדם אינו נמכר ושנה:

אמר אביי בעל כורחיה דאב. פירש בקונטרס אס יש לו כופין אותו ופודה אותה וק"ק להר"מ א"כ מאי קאמר בסמוך ה"ג דלזיל ומזבין לה ומה תועלת במכירתו מאחר דנכוף אותו לפדותה ושמה יש לומר דנכוף בני המשפחה לפדותה בע"כ דאכ משום דלא ינחא ליה לאכ שמחזור לנימו ויהא פרנסתו לאכ (א) עלייה והשתא נחא שפיר דהדר אזיל ומזבין לה:

כיון

ולידו בקדושה. היכא דלידתו של בן בקדושה מיתקף בישראל גמור: **מ"ע לא אמר כרבא**. דליקן לה מוחשז עם קוניה: **משא"כ באמה העבדיה**. לקמיה צבי לה: **ואינה נמכרת ושנית**. לקמי' יליף ליה: **בעל כרחו**. לקמיה מפרש ליה: **יטירה עליו אמה העבדיה**. אלמא כל הקן איתנהו זה: **כגון שיעדה**. וזו לא נפקא בהני אלא בגט: **הילכתא**. הלכות אמה העבדיה ואס רבתי לאכא צב' מאלו בלא גט מלא קמ"ל: **ולא ככפילו**. אס יש לו לשלם את הקרן ואין לו ממה לשלם הכפיל אינו נמכר: **בזממו**. אס העיד בחזירו נמכר: **בגניבתו כיון שנמכר פעם אחת שוב אינו נמכר**. קס"ד וממך בגניבתו משמע ליה וממך פעם אחת ולא שתי מכירות: **כאן בגניבה אחת כאן בשתי גניבות**. בגניבה אחת פעם אחת דלם אינו שוה כל גניבתו אינו נמכר כשזיל חזיה ולכשינחא ימכר משום חזיה והאי דקמיה וממך ושנה בשתי גניבות אפילו לא עמד בזין עד שגנב שמינהו ואינו שוה אלא דמי האחת נמכר וחוזר וממך דכל חדא וחדא קרינן שתי גניבותו ופירין בגניבתו טובא משמע א' ש עמד על שמינהו דזין כולן קרינן שתי גניבותו כדכתיב (וינה ד) וזהמה רבה וגו' והדגה אשר זילור (שמות ו): **אלא כאן באדם אחד**. שעמד בזין צבת אחת אינו נמכר ושנה אפילו בגניבות הרבה דהוה דומיא דלחת ל'הכמוז הוליהא בלשון יחיד אכלל בשני בני אדם שמעמידים אותו שתי פעמים בזין נמכר כשזיל כל אחת ואחת והוא הדין אס גנב ועמד בזין וממך חוזר וגנב משניא חפשי חוזר וממך: **ה"ג ונני אלא שוה ה' מאות נמכר וחוזר וממך גניבה' ה' מאות ושוה אלף אינו נמכר כלל: כנגד ממכרו**. לא פחות ולא יותר: **כסא זכנהו ר"א לרבנן**. יש לו פתחון פה ונחמון במחלוקת זה: **ולא חזיו**. כי השתא בשוה שר עובדת שש שנים פי שנים בגניבתו ואין עליו לעבוד אלא חזיון: **מאי נינהו**. ה"ד בעל כרחו דעבדיה טפי מעבדי אי למימרא דאי לית ליה גירעונה כתיבין ליה שטרף על דמיה ותננס לו כשתשיג ידה מנח לן הא איהו קניט מרגינתא גופה המשועבד לו ואין יבתינן ליה חספא: **בע"כ דא**. אס יש לו כופין אותו ופודה אותה: **ומני**. הא דקמיה אינה נמכרת ושנית: **מוכר אדם כמו לאישות ושונה**. קיבל בה קידושין ומתארמלה או נתגרסה מן האירוסין חוזר ומקדשה לאחר וכסף קדושה שלו אס לא בגרה: **לשפחות ושונה**. מכרה וילאה בשש או ציבל או נתימת האדון ועודה קטנה חוזר ומוכרה אכלל אינולא כסימנין לא דלפילו לא מכרה מעולם והיזהר סימנין אינו מוכרה כדמניא במסכת ערכין (דף כ"ט): יכול ימכור אדם את צמו כשהיא נערה אמרת ומה מכורה כבר יולאה עכשיו שאינה מכורה אינו דין שלא ממכר:

ובאין שהורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה רב חייה בר אבין א"ר יוחנן עובד כוכבים יורש את אביו דבר תורה דכתיב יבי ירושה לעשו נתינת את הר שיעיר ודלמא ישראל מומר שאני אלא מהכא כי לבני לוי נתינת את ער ירושה ורב חייה בר אבין מאי מעמא לא אמר כרבא מי כתיב וחשב עם קונחו ולא עם יורשי קונחו ורבא מאי מעמא לא אמר כרב חייה בר אבין משום כבודו דאברהם שאני: **יתנו רבנן** יש בעברי שאין בעבריה ויש בעבריה שאין בעברי יש בעברי שהוא יוצא בשנים וביובל ובמיתת האדון מה שאין בן בעבריה ויש בעבריה שהרי עבריה יוצאה בסימנין ואינה נמכרת ושנית ומפרין אותה בעל כורחיה מה שאין בן בעברי: **אמר מר יש בעברי שאין בעבריה ורמינהו יתירה עליו אמה העבדיה שקונה עצמה בסימנין אמר רב ששת ב' כגון שיעדה יעדה פשיטא גיטא בעיא מהו דתימא לא ליבטלה הילכתא מינה קמ"ל אי הכי אמאי יוצאה בסימנין ה"ק אם לא יעדה יוצאה אף בסימנין: ואינה נמכרת ושנית: מכלל דעבר עברי נמכר ושנה והתניא בגניבתו ולא ככפילו בגניבתו ולא בזממו בגניבתו כיון שנמכר פעם אחת שוב אי אתה רשאי למוכרו אמר רבא לא קשיא כאן בגניבה אחת כאן בשתי גניבות א"ל אביי בגניבתו טובא משמע אלא אמר אביי לא קשיא יכאן באדם אחד כאן בשני בני אדם ה"ר גניבו אלף ושוה חמש מאות נמכר (א) וחוזר וממך גניבו חמש מאות ושוה אלף אינו נמכר כלל ר' אליעזר אומר אם היה גניבו כנגד ממכרו נמכר ואם לאו אינו נמכר אמר רבא בהא זכנהו ר"א לרבנן דמאי שנא גניבו חמש מאות ושוה אלף דאין נמכר דנמכר כולו אמר רחמנא ולא חציו ה"ג נמכר בגניבתו אמר רחמנא ולא נמכר בחציו גניבתו: ומפרין אותה בעל כרחו: סבר רבא למימר בעל כרחיה דאדון א"ל אביי מאי ניהו דכתבנא ליה שטר אדמיה אמאי נקיט מרגינתא בידיה יהיבנא ליה חספא אלא אמר אביי יבעל כרחיה דאב משום פגם משפחה אי הכי עבר עברי נמי נכפיניהו לבני משפחה משום פגם משפחה הדר אזיל ומזבין נפשיה ה"ג הדר אזיל ומזבין לה הא קתני אינה נמכרת ושנית ומני ר"ש היא דתניא 'מוכר אדם את בתו לאישות ושונה' לשפחות ושונה לשפחות אחר רש"א כשם שאין אדם מוכר את בתו לשפחות אחר אישות כך אין אדם ובפלוגתא דהני תנאי דתניא בבגדו בה כיון**

כיון

הנהרות הגר"א

[א] נס' גניבו אלף ושוה ה' מאות נמכר וחוזר וממך. י"ב ג' המכירה ואלו חזר וממך ויהי נמכרתא הוא גיטא נכונה מאל:

מוסף תוספות

- א. ומרין ר"ת הדתם חסד ששנה לו היכתיב חסד שהלחה לו יעשה עמו חסד ויהן לכינוי אבל כאן שלא עשה עמו חסד כשהקדים אצלו אין צריך להחזיר לבניו. חוס' ב"ב קמ"ט. ד"ה נמכר. ג. דיון דבמלוה לדיכא שיעבדא שי לו להחזיר כל שכן בפקדון שהוא כעין ואין שליחות די בו שראוי להחזירו. ריטב"א: אדרבא טפי מסתברא דכפיקדון דברשותיה דמיה אינא חזיר. ששה לא נודע למי. ג. [אבל] כשהורתו ולידתו שלא בקדושה אמרין דרוח חכמים נוחה הימנו דלא אחי למיתקף בישראל גמור ולומר דישי לו חיים. חוס' הרא"ש. ד. אפי' גנב הכל מאיש אחר והעמידו בדין כפעם אחת על כולן. שם ב' דבגניבתו ולידתו שלא חדא גניבה ולא שתי גניבות מולא כתיב בגניבותיו. חוס' הרא"ש.

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

י"א.

עין משפט
נר מצוה

קפ"א א מ"י פ"א מהל'
אסורו צ"א הלכה
י"א:
קפ"ב ב ג מ"י פ"ג
הלכה א:
קפ"ד ד מ"י פ"ד מהל'
עגדים הלכה ז:
קפ"ה ה ו מ"י פ"ה הלכה
ח:
קפ"ז ז מ"י פ"ז מהל'
קפ"ח ח מ"י פ"ח מהל'
אישות ה"י די סגמ
עשן סמ ט"ש"ע ח"ע"פ
לו ספ"ג ז:
קצ"ט ט מ"י פ"ט מהל'
אישות ה"י די סגמ
סמ ט"ש"ע ח"ע"פ סמ"ח
ספ"ג י"א:

מי שאני ולרב נחמן בר יצחק דאמר אפילו לרבי יוסי ברבי יהודה מעות הראשונות לקידושין ניתנו במאי מוקים לה מוקים לה כרבי אליעזר דאמר לרבי יוסי ברבי יהודה נמי במעות הראשונות הוא מתקדשת לקידושין לאב וינהו כרבי יוסי ברבי יהודה נמי במעות הראשונות עושה היכי הדך מוצין לה? מוקי לה כרבי אליעזר גרסין: דאמר

במאי מוקי לה כרבי אליעזר. פי' בקונטרס ועד השתא מהדרין לאוקומי ללא כרבי אליעזר דשמויה הוא לפי ר"ת דגרסי הכא במאי מוקי לה כר' עקיבא ז"ל דעד השתא מהדר לאוקומי כרבי אליעזר משום דרבנן דר' שמעון קיימי כוונתיה דאמר ר' יוסי ברבי יהודה נמי במעות הראשונות עושה היכי הדך מוצין לה? מוקי לה כרבי אליעזר גרסין: דאמר

לשפחות אחר שפחות כו'. קדריש כיון שבגד בה. ועד השתא מהדרין לאוקומי ללא כרבי אליעזר משום דשמויה הוא: אמאי ממעט ליה קרא. הואיל ולימא: ספסופ דמיעד. ומיהו מיעטה קרא ממימה: דמדאורייתא חוילא ליה. כלומר זוקקה לו באותם (ס) ציאה לכל דבר וקנאה ליורשה כדמתן (מה דף מה). בן תשע שצא על יבמתו קנאה: סרס. הא חד הוא כיון דאין יעוד אלא מדעת פשיטא דאין יעוד אלא בגדול: שרדך ליעדה גרסי: הוא טני לה והוא אמר לה. הוא מני למתניתין והוא אמר בה מנפשיה. (והוא) טעמא דהאי נרדך ליעדה רבי יוסי ברבי יהודה היא דאמר מעות הראשונות שקבל האב לאו לקידושין ניתנו ואין יעוד אלא בפרוטתה שעליה ואפי' אין דעת האב בהן מתחילה לכאן אינו מודיעה שמקבל עליה אין לאו קידושין לקידושין ניטנו. ונפקא מינה דהוה ליה מוכר את בתו לאישות ואם יעדה ומתארמלה שוב אין מוכרה לשפחות לרבי עקיבא: שאני כהא. דמאי לשון יעדה למידרשה לשון יעדה: ועדה ופדה. ואין יעדה אלא במקום פדויה שאם כהא ליעדה כסוף שש נרדך שיהא שהות ביום שאם מנא לשבון גרעונה דיהא עליה גרעון של פרוטה: מעוט הראשונות לאו לקידושין ניטנו. דאי קבל אב ע"מ להמיעד וקידושי יעוד תליין אבא דף על גב דליכא שהות נמי כיון דאמר בתוך שש תמיעד לי הוה ליה יעוד למפרע משעת מכירה: וכו'

מי שאני ולרב נחמן בר יצחק דאמר אפילו לרבי יוסי ברבי יהודה מעות הראשונות לקידושין ניתנו במאי מוקים לה מוקים לה כרבי אליעזר דאמר לשפחות אחר שפחות אחר הוא דלא מצי מזבין לה אבל לשפחות אחר אישות מצי מזבין לה בעי ריש לקיש מהו שמייעד אדם לבנו קמן? כנו אמר רחמנא בנו כל דהו או דילמא בנו דומיא דיריה מה הוא גדול אף בנו גדול אמר רבי זירא תא שמע יאיש ג' פרט לקמן אשר ינאף את אשת איש פרט לאשת קמן ואי אמרת מיעד אב כן מצינו אישות לקמן ולא מאי אינו מיעד אמאי קא ממעט ליה קרא תיפשוט מינה דמיעד אמר רב אשי יהכא ביבם בן תשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו עסקינן דמדאורייתא חוילא ליה (מהו דתימא כיון דמדאורייתא חוילא ליה וביאתו ביאה הבא עליה מתחייב באשת איש קמ"ל מאי הוי עלה תא שמע "אמר ר' אייבא א"ר ינאי ר' אין יעוד אלא בגדול" אין יעוד אלא מדעת "תרתו מה טעם קאמר מה טעם אין יעוד אלא בגדול לפי שאין יעוד אלא מדעת ואיבעית אימא מאי מדעת? "מדעת דידה רתני "אביי בריה דרבי אבהו אשר לא יעדה מלמד שצריך ליעדה הוא תני לה והוא אמר לה בקידושי יעוד ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה דאמר מעות הראשונות לאו לקידושין ניתנו רב נחמן בר יצחק אמר אפילו תימא לקידושין ניתנו ישאני הכא דאמר רחמנא יעדה מאי ר' יוסי בר' יהודה רתניא יעדה והפרה צריך שיהא שהות ביום כד' פרייה מכאן א"ר יוסי

דזוקקה לו וציאתו ציאה לכל דבר וקנאה ליורשה ולעממא לה כדמתן (מה דף מה). בן ט' שצא על יבמתו קנאה וקשה דזה אינו אלא מדרבנן ולפסקה מן האמין כדמתן בהאשה רבה (יבמות דף טו). עשו ציאת בן ט' כמאמר בגדול אב ליורשה ולשאר דברים לא הוה כשמתו ולכן ז"ל דמדאורייתא חוילא ליה בעלמא כגון שהיה היבם גדול וקטן זה ציאתו ציאה כלומר שאם על אשת מלך ערוות שבמורה מומתים על ידו? מלך דמימא הואיל ומדאורייתא כו' כלומר אי לאו האי קרא דמעטיה ה"א מדאורייתא חוילא ליה כשמתו קמ"ל שאינו קונה אותה מדרבנן כדאמרין בעלמא (סס) עשו ציאת בן ט' כמאמר בגדול: תרתי. פי' בקונטרס הא בהא מליא כלומר מדא מילתא היא דכיון שאין יעוד אלא מדעת פשיטא דאין יעוד מועיל אלא בגדול שהרי קטן לא מצי לשויי שליח (לקדשה וה"ר אלחנן פי' תרתי כלומר דסתמן בגדול דרשא דאמרין אין יעוד אלא בגדול משמע אפילו שלל מדעת המני והדר אמרינן אין יעוד אלא מדעת משמע אב לא מדעת לא מהני: אומר אדם לבתו קטנה צא וקבצי קידושך מר' יוסי.

בכרבי יהודה אם יש שהות ביום כדי לעשות עמו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת אלמא קסבר מעות הראשונות לאו לקידושין ניתנו רב נחמן בר יצחק אמר רבא אמר רב נחמן תימא לקידושין ניתנו שאני הכא צאי וקבלי קידושך מדרבי יוסי ברבי יהודה לאו אמר רבי יוסי ברבי יהודה מעות הראשונות לאו לקידושין ניתנו וכי משייר בה שוה פרוטה הוה קידושי הכא נמי ל"ש ואמר רבא א"ר נחמן המקדש במלוה שיש עליה משכון מקודשת מדרבי יוסי ברבי יהודה לאו אמר רבי יוסי ברבי יהודה מעות הראשונות לאו לקידושין ניתנו? היא הלואה היא והיא גופא משכון היא וכי

במלוה שיש עליה משכון מקודשת מר' יוסי בר' יהודה. אין לפרש דמייירי במשכון שלא בשעת הלואה דקני לה מדרבי יצחק דלא כן היה לו להציא כאן דרבי יצחק כמו שמביא לעיל (דף טו). גבי קידשה במשכון מקודשת ולעיל היה לו להציא דרבי יוסי ברבי יהודה אפי' במשכון בשעת הלואה אייריש ואפי' אין מחזיר לה משכון אלא שמוחל לה את המלוה ואפי' שהמשכון צידו דהא המקדש מלוה שיש עליה משכון קאמר' ולא המקדש במשכון ואפי' כיון דמקדש בהנאה מחילת מלוה אפילו בלא משכון אמר' דמקודשת לעיל (ולמה לנו צריכין ללמוד מר' יוסי וי"ל דהיכא דאיכא משכון גרוע טפי דס"ד דלא סמכה מחזיר כיון שאינו מחזיר לה משכון קמ"ל מילתא דרבי יוסי דמקודשת וא"ת היכי נילף מרבי יוסי ברבי יהודה מיעוד והלא ביעוד מחזיר לה המשכון היינו גופה דהא גופה משכון היא והכא אין מחזיר לה משכון וי"ל דפשיטא ליה דאין עיקר היעוד בחזרת משכון אלא מחמת שיעבוד המלוה למוד וי"ל דלדקדק דקסבר ר' יוסי בר' יהודה דעבד עברי אין גופו קניו דאי גופו קניו מה ענין זה אלא מלוה שיש עליה משכון אין כאן מלוה כלל אלא מקדשה בהקנאת גופה לעצמה ומיהו י"ל דע"כ לא בהקנאת גופה שהיא קנייה לו מקדשה דלא כן איך מקדש בלא שטר שחורו וצ"ל הפקדי: משל

מעות הראשונות לקידושין ניתנו. מעות הראשונות שקבל האב לקדושי יעוד תליין אבא דף על גב דליכא שהות נמי כיון דאמר בתוך שש תמיעד לי הוה ליה יעוד למפרע משעת מכירה: וכו' הגהות הב"ח (ב) תוס' ד"ה לומר וכו' דין הוא שמוכר בשווי שאינו וכו' כדמתן בפי' התקבל דלפני:

תורה אור השלם

1. ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת והנאף והנאפת: יקרא כ' 2. אם קצעה בעיני ארבעה אשר לו יעדה והפרה לעם נכרי לא ימשל למקרה בבגדו קו': שמה כא ח

גליון הש"ס

גמ' תרתי מה טעם קאמר. כעין ה"ה דף דף י"ד ע"א בגמ' מילתא דף י"ד ע"א: שם סודות דרשה. עין גליון דף ה ע"א תוס' ד"ה שכן יטען בע"כ:

הנהגות הב"ח

(ב) תוס' ד"ה לומר וכו' דין הוא שמוכר בשווי שאינו וכו' כדמתן בפי' התקבל דלפני:

מוכף רש"י

מעות הראשונות לקידושין ניתנו. מעות הראשונות שקבל האב לקדושי יעוד תליין אבא דף על גב דליכא שהות נמי כיון דאמר בתוך שש תמיעד לי הוה ליה יעוד למפרע משעת מכירה: וכו' (לקמן מה.)